Lietas arhīva Nr. 103AA-0030-19
ECLI:LV:LAAT:2019:0328.112040518.7.S

SPRIEDUMS

Rēzeknē 2019.gada 28.martā

Latgales apgabaltiesa
tiesnese referente D.Skudra,
tiesneši J.Dimpers un J.Vasiļkovskis,
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja /pers. B/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Noklausījusies tiesneses, kurai uzdots referēt, ziņojumu, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Latgales apgabaltiesa

konstatēja

ar Daugavpils tiesas tiesneses 2019.gada 25.janvāra spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu un administratīvi sodīts par to, ka 2018.gada 9.novembrī pulksten 15.52 Riebiņu novada Riebiņos pa Viļānu ielu uz Preiļiem vadīja transportlīdzekli Nissan Double Cab, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko, psihotropo vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes (Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.73). Ar savu rīcību /pers. B/ neievēroja Ministru kabineta noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 25.9 punktu.

Šādas /pers. B/ darbības pirmās instances tiesa atzina par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk Latvijas APK) 149.[15] panta astotajā daļā. Par šo administratīvo pārkāpumu /pers. B/ sodīts ar administratīvo arestu uz 12 diennaktīm, naudas sodu 1300 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Sūdzībā /pers. B/ norāda, ka Daugavpils tiesas spriedumu pārsūdz pilnīgi šādu apsvērumu dēļ. Uzskata, ka pirmās instances tiesa neievēroja Latvijas APK 237.pantu, kas paredz lietu izskatīt vispusīgi, pilnīgi un objektīvi. Policijas darbinieku tiesības apturēt transportlīdzekļus un veikt to apskati paredzētas likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 18. un 20.punktā. Tādējādi policijas darbiniekiem tiesības apturēt transportlīdzekli un veikt tā apskati ir tikai divos gadījumos: 1) pēc Valsts policijas vai teritoriālās policijas pārvaldes priekšnieka norādījuma plānotu pasākumu izpildes laikā, lai aizturētu meklēšanā izsludinātas personas un transportlīdzekļus vai atklātu transportlīdzekļu vadītājus, kuri vada transportlīdzekli alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām; 2) ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanā.

Tiesa nepamatoti secināja, ka policijas darbiniekam E.Dilānam bija tiesības 2018.gada 9.novembrī apturēt viņa vadīto transportlīdzekli. Daugavpils tiesa atsaucas uz likuma "Par policiju" 12.pantu un Valsts policijas 2010.gada 22.februāra Noteikumu Nr.5 "Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā" 25.,26.,27. punktu, jo E. Dilāns tajā laikā bija norīkots pienākumu veikšanai uz autoceļa, kur pārvietojās pārkāpējs un likumīgi apturēja viņa vadīto automašīnu, kā to nosaka likuma "Par policiju" 12.panta 20.punkts, ka policijas darbiniekam, pildot uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības. Taču tiesa neņēma vērā vairākas reizes Latvijas APK 289.[11] otrās daļas 1.punkta noteiktajā kārtībā izteikto lūgumu par šīs tiesvedības apturēšanu, jo nav izlemta lieta un nav stājies spēkā spriedums vai lēmums par to, ka viņš 2018.gada 9.novembrī plkst.15.52, Riebiņu novadā, Riebiņos pa Viļānu ielu virzienā uz Preiļiem vadīja transportlīdzekli Nissan Double Cab, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā ar ātrumu 57 km/h. Tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktu un Ceļu satiksmes likuma 30.p.2.4., par ko tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PG415091. Faktiski šie apstākļi ir pamats viņa vadītā transportlīdzekļa apturēšanai. Arī uz apelācijas sūdzības iesniegšanas brīdi nav stājies spēkā nolēmums par minēto faktu. Latvijas APK 243.panta pierādījumu nozīme galīgajam nolēmumam šajā administratīvā pārkāpuma lietā ir administratīvā pārkāpuma lietas rezultāti pēc sastādītā protokola Nr.PG415091.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt tiesas secinājumiem, ka policijas darbinieks E.Dilāns bija tiesīgs 2019.gada 9.novembrī mainīt dislokācijas vietu. Saskaņā ar 2010.gada 22.februāra Noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontroles sabiedriskās kārtības noteikšanas un satiksmes uzraudzības jomā" 26.punktu, informācijas apmaiņa starp norīkojumu, tā vecāko un Operatīvās vadības struktūrvienību tiek nodrošināta, izmantojot dienesta sakaru līdzekļus. Kā norādīja pats policijas darbinieks E.Dilāns 2019.gada 16.janvāra tiesas sēdē, par dislokācijas maiņu paziņoja Daugavpils dežūrdaļai telefoniski no sava privātā telefona aptuveni plkst.10.40. Par dislokācijas vietas maiņu tiesas izmeklēšanas laikā nav gūti apstiprinājumi, tieši otrādi, policijas darbinieks atstāja dislokācijas vietu, pārkāpjot 2010.gada 22.februāra Noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontroles sabiedriskās kārtības noteikšanas un satiksmes uzraudzības jomā" 26.punktu. Nevar atstāt arī bez ievērības apstākļus, k a 2018.gada 9.novembrī pēc dislokācijas vietas maiņas plkst.10.40, policijas darbinieks faktiski ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu citiem transportlīdzekļu vadītājiem nenovēroja, jo to apliecina gan policijas darbinieka liecības, gan neviena cita administratīvā pārkāpuma protokola esamība. Savukārt attiecībā uz tiesas norādīto pierādījumu par policijas darbinieka E.Dilāna norīkošanu uz citu dislokācijas vietu, t.i., Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzība rotas vecākās inspektores J.Kozeres 2019.gada 7.janvāra Nr.20/18/3-10170 atbildi uz Daugavpils tiesas pieprasījumu, kur norādīti apstākļi, kuru dēļ tika norīkots policijas darbinieks E.Dilāns uz citu dislokācijas vietu, ir pamats uzskatīt, ka šis pierādījums ir iegūts no amatpersonas, ar kuru viņam ir konflikts.

Uzskata, ka gan policijas darbinieka E.Dilāna liecībām, gan Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākās inspektores J.Kozeres 2019.gada 7.janvāra Nr.20/18/3-10170 atbildei nav pamata piešķirt ticamību, jo šāds dokuments iesniegts ar mērķi, lai tiktu atspēkoti fakti par policijas darbinieka E.Dilāna dislokācijas vietas maiņas likumību. Administratīvā pārkāpuma lietā ir pieprasījums par lietas materiālu izsniegšanu Latgales reģiona pārvaldes priekšniekam, jo bija iesniedzis sūdzību par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzība rotas vecākās inspektores J.Kozeres rīcību. Par

sūdzību sniegta atbilde, ka J.Kozere nav pareizi kvalificējusi situāciju, un par pieļauto pārkāpumu viņai tika izteikts aizrādījums. 2018.gada 19.decembra Nr.20/4-44033 Valsts policijas Iekšējās kontroles biroja atbildei uz viņa sūdzību ir pierādījuma nozīme, kam ir nozīme arī lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar 2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.l5 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpojamā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids", kas bija spēkā uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdi (turpmāk - MK noteikumi Nr.l5), 15.punktu, medicīnisko pārbaudi veic sertificēts narkologs vai citas specialitātes ārsts, kas apguvis attiecīgo medicīniskās pārbaudes metodi alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs un narkotisko vai apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai kādā no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām ārstniecības iestādēm, kurā iespējams veikt izmeklējumus, izmantojot enzimatīvo imūnmetodi, gāzu hromatogrāfijas metodi un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas metodi, un kurā ķīmiski toksikoloģisko ekspertīzi veic sertificēti tiesu eksperti (turpmāk - specializētā ārstniecības iestāde); normatīvajos aktos par ārstniecības personu sertifikācijas kārtību noteiktajā kārtībā ir ieguvis attiecīgu ārstniecisko un diagnostisko metožu sertifikātu (turpmāk - ārsts). Saskaņā ar MK noteikumu Nr.15, 17., 18., 19.punktu noteikta kārtība bioloģiskās vides paraugu ņemšanai. Liecinieks /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka sākumā ar pacientu aprunājās ārsta palīgs, pēc tam viņš novērtēja pacientu klīniski. Tad viņš piedāvāja nodot asins analīzi, no kā pacients atteicās. To viņš ierakstīja apskates protokolā, aizpildīja protokolu un ierakstīja savu atzinumu. Liecinieks arī norādīja, ka pacients atteicās noņemt bioloģiskās vides paraugus, tas nozīmē, ka atteicās noņemt gan asinis, gan urīnu, gan siekalas. Bet siekalas netika piedāvāts nodot, to viņš atceras. Pārbaudes laikā bija ārsta palīgs, kura vārdu, uzvārdu liecinieks nevarēja pateikt, to varētu noskaidrot pēc grafika, kas tajā datumā dežurēja. Dežurējošās māsas ar ekspertīzēm nesaskaras. Bija policijas darbinieki, bet nevar 100% pateikt.

Sūdzības iesniedzējs, sniedzot paskaidrojumus tiesai, norādīja, ka policijas darbinieks pārbaudes laikā stāvēja durvju ailē un runāja vēl ar diviem policistiem. Savukārt policijas darbinieks E.Dilāns liecināja, ka Rēzeknes slimnīcā ar kolēģi viņš sarunājās, bet pagāja malā, lai netraucētu ārstam un nostājās durvju ailē, bet /pers. B/ bija policijas darbinieka redzes lokā un viņš visu redzēja un dzirdēja. Policijas darbinieks tā arī neapstiprināja, ka viņš dzirdētu ārsta /pers. F/ piedāvājumu viņam nodot siekalas, bet ārsts kategoriski apstiprināja, ka siekalu nodošanu nepiedāvāja.

MK noteikumu Nr.15 15.punktā ir noteikta konkrēta persona, kas veic medicīnisko pārbaudi, bet tiesa spriedumā policijas darbinieku ir noteikusi par personu, kura veica medicīnisko pārbadi „minot par citām bioloģiskām vidēm", bet neminot konkrēto, kas neatbilst noteikumu 15.punktā noteiktajam. Tiesas secinājumi par viņa zināšanu par iespēju nodot siekalu paraugu ar liecinieka E.Dilāna palīdzību nekādā veidā neatbrīvo ārstu veikt medicīnisko pārbaudi un piedāvāt viņam nodot visas trīs bioloģiskās vides paraugus. Savukārt lieciniekam E.Dilānam šādu tiesību nav, jo viņš nav iekļauts sertificēto speciālistu sarakstā, kuras veic medicīnisko pārbaudi. Tāpat tiesa nepamatoti norādīja, ka ārsts, kas veic narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes medicīnisko pārbaudi, ir tiesīgs izvēlēties pēc klīnisko simptomu noteikšanas, kādās bioloģiskajās vidēs konkrētajā gadījumā ir jāveic laboratoriskie izmeklējumi. Šādu ārsta brīvības rīcību nosaka 2018.gada 28.novembra MK noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpojamā gaisā un konstatējam narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 23.punkts, kas stājās spēkā pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas t.i. ar 2018.gada 30.novembri.

Latvijas APK 243.panta devītās daļas nosacījumi paredz, ka pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina administratīvā pārkāpuma lietvedībā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību.

Atbilstoši 2018.gada 9.novembra medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.73 par narkotisko, psihotropo, vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai norādītajām ziņām 31.punktā norādīts, ka viņš "atteicās noņemt bioloģiskās vides". Uzskata, ka viņam ir pamats apšaubīt medicīniskās pārbaudes protokola patiesumu un tajā fiksēto informāciju, kā arī medicīnas darbinieka rakstīto protokolā kopsakarā ar faktiskajiem apstākļiem. Medicīniskās pārbaudes protokolā nav norādīts, no kādām konkrētām noņemšanas bioloģiskajām vidēm viņš atteicās. Protokolā nav norādīts ar kādu simptomātiku tika noteiktas aizdomas par narkotisko vielu iespaidu. Medicīniskās pārbaudes protokola 6.punktā norādīts, ka pārbaude veikta SIA "Rēzeknes slimnīca" neatliekamās medicīniskās palīdzības un pacientu uzņemšanas nodaļā 2018.gada 9.oktobrī, plkst.18.15., kas faktiski neatbilst patiesībai.

Neskatoties uz to, ka tiesa spriedumā norāda, ka visi lietā esošie pierādījumi apliecina, ka medicīniskās pārbaudes veikšanai viņš tika nogādāts 2018.gada 9.novembrī, un par to arī lietā strīda nav. Tiesas izmeklēšanas laikā nav vērtētas šaubas viņa labā par Medicīniskās pārbaudes protokola Nr.73 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai 6.punktā norādītā datuma pareizību, jo par šiem apstākļiem nav liecinājis neviens liecinieks un nav sniegusi paskaidrojumus šajā sakarā arī iestāde. Citus pierādījumus par pārbaudes protokolā norādītā datuma īstumu iestāde nav iesniegusi, savukārt tiesa pie šādiem secinājumiem nonākusi tikai pēc dokumentiem, kuri nebija attiecināmi uz medicīniskās pārbaudes veikšanu. Apstāklis, ka viņš atteicās no bioloģiskās vides (urīna) parauga nodošanas pats par sevi neliecina, ka viņš atteicās no medicīniskās pārbaudes veikšanas vispār (tajā skaitā no asins un siekalu paraugu nodošanas). Uzskata, ka atteikšanās no medicīniskās pārbaudes ir tikai tad, ja persona atsakās no paraugu nodošanas visās trijās bioloģiskajās vidēs - asinīs, urīnā un siekalās. Protokolā ierakstītais un ārsta teiktais, norāda, ka ārsts viņam nepiedāvāja nodot siekalu paraugus, asins analīzes un viņš no tiem nav atteicies.

Ministru kabineta noteikumu Nr.15 19.punkts nosaka, ka faktu par atteikšanos fiksē medicīniskās pārbaudes protokolā, ja pārbaudāmais transporta līdzekļa vadītājs atsakās nodot bioloģiskās vides (asiņu, urīna vai siekalu) paraugus laboratoriskajiem izmeklējumiem. Tātad ir arī svarīgi, ka tiek lietots daudzskaitlī. Saskaņā ar medicīniskās pārbaudes protokola Nr.73 30.punktā norādīto, ziņas par narkotisko, psihotropo, toksisko un citu vielu lietošanu: subjektīvas, objektīvas (pēc dokumentiem un citiem avotiem) ir norādīts, ka „nav". Tāpēc nav pamatots policijas darbinieka apgalvojums ziņojumā un liecībās, ka viņš lietojis kādu vielu. Transportlīdzekļa vadītāja medicīniskā pārbaude narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes noteikšanai var notikt arī tad, ja transportlīdzekļa vadītājs atteicies nodot asins vai urīna paraugus, bet nodeva citas bioloģiskās vides, piemēram siekalas, par ko ir teikts jau vairākos tiesas nolēmumos (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 21.maija spriedums lietā SKA-156/2009, Zemgales apgabaltiesas 2011.gada 14.marta spriedums lietā 115018611, Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 28.oktobra lēmums lietā 117011213, Latgales apgabaltiesas 2016.gada 13.jūnija spriedums lietā 112012016, Latgales apgabaltiesas 2019.gada 10.janvāra spriedums lietā 126036518).

Lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda *(in dubiopro civis)*. Minētais princips ir apstiprināts arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 3.marta sprieduma SKA- 48/2009 9.punktā: "Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija." Izskatot lietu, tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(skat., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA- 219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-493/2008 14.punktu un 2009.gada 21.maija sprieduma lietā Nr.SKA-156/2009 9.punktu).*

Līdz ar to sūdzības iesniedzēja ieskatā lietā pastāv saprātīgas šaubas par to, ka viņš administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC293094 norādītajā vietā, laikā un apstākļos bija pamatoti apturēts, vadot transportlīdzekli 2018.gada 9.novembrī plkst. 15.52, un atteicās no medicīniskās

pārbaudes narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes noteikšanai, tādējādi ir izdarījis Latvijas APK 149.[15] panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva, proti - objektīvās puses. ***Ņemot vērā*** minēto un pamatojoties uz Latvijas APK 239.panta 1.punktu, 289.[17] pantu, ***apelācijas instances tiesu lūdz*** pievienot lietā kā pierādījumu sūdzības pielikumā pievienoto 19.12.2018. Nr.20/4-44033 Valsts policijas Iekšējās kontroles biroja atbildi, atcelt pilnīgi Daugavpils tiesas spriedumu un izbeigt administratīvo lietvedību.

Pārbaudījusi rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, izskatot apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas spriedumu, izvērtējusi pārsūdzētā tiesas nolēmuma tiesiskumu un pamatotību, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir atstājama bez apmierinājuma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, atzīst, ka Daugavpils tiesas tiesneses nolēmumā ietvertais pamatojums par /pers. B/ vainīgumu Latvijas APK 149.[15] panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pareizs un pietiekams. Tiesnese vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrojusi lietas apstākļus un savā nolēmumā izvērtējusi savāktos pierādījumus, kā to nosaka Latvijas APK 237.un 244.pants. Tas, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar būt par pamatu sprieduma atcelšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[22] panta pirmo daļu un 289.[13] panta trešo daļu, ja apelācijas instances tiesa, izskatot apelācijas sūdzību, atzīst, ka pirmās instances tiesas nolēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā par apelācijas sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas pirmās instances tiesas nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa vērtēja lietā esošās ziņas, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC293094, policijas darbinieka E.Dilāna ziņojuma, /pers. B/ 2018.gada 9.novembra paskaidrojuma, transportlīdzekļa vadītāja nosūtījuma uz medicīnisko pārbaudi, medicīniskās pārbaudes protokola Nr.73, liecinieka /pers. F/ un E.Dilāna liecībām pirmās instances tiesā kopsakarā ar pārējiem administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem un pareizi secināja, ka /pers. B/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Lietas materiāli apstiprina administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros pierādāmo apstākļu esamību.

Ceļu satiksmes likuma 43.[5] panta (Alkohola reibuma, narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaida konstatēšana) otrā daļa noteic, ka, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaidu, Valsts policijas darbinieki nogādā transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas par narkotisko vai citu apreibinošu vielu lietošanu. No minētās normas izriet, ka pamats transportlīdzekļa vadītāja nogādāšanai medicīnas iestādē ir pamatotas aizdomas, ka vadītājs atrodas narkotisko vai citu vielu iespaidā. Faktu, ka šādas aizdomas bija, apliecina policijas darbinieka nosūtījums uz medicīnisko pārbaudi (lietas 4.lapa) un policijas inspektora E.Dilāna dienesta ziņojums (lietas 13.lapa), kurā norādīts, ka, veicot automašīnas un personas pārbaudi, /pers. B/ bija manāmi satraukts, viņš pajautāja, kā jūtas, un vai nav lietojis alkoholiskos dzērienus. Veicot alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpā, alkohols netika konstatēts. Tā kā /pers. B/ joprojām bija ļoti satraukts un nervozs, nolēma /pers. B/ nogādāt uz Rēzeknes slimnīcu ekspertīzes veikšanai, uz aizdomu pamata par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmē. /pers. B/ tika piedāvāts veikt medicīnisko pārbaudi, no kuras viņš kategoriski atteicās, aizbildinoties ar dažādiem iemesliem. Rēzeknes slimnīcā /pers. B/ atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu ietekmes noteikšanai. /pers. B/ paskaidroja, ka dažas dienas atpakaļ esot kaut ko pīpējis, un tas var ietekmēt analīžu rezultātus.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (noteikumi, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā) 13.punktam medicīniskā pārbaude ietver alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas faktu pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem; ārējā izskata, psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi; alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpā, kā arī alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un medicīniskās pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā atbilstoši normatīvajiem aktiem par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtību.

Pirmās instances tiesā ārsts /pers. F/ liecināja, ka narkotisko vielu noteikšanai ekspertīzē tiek ņemtas divas vides paraugi - asinis un urīns. /pers. B/ atteicās nodot asinis un urīnu, siekalas nepiedāvāja nodot, jo narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu ar siekalām var noteikt minimāli. Narkotisko vielu lietošanā noteicošas ir asinis. Tādejādi, ja /pers. B/ ārsts nepiedāvāja nodot siekalas, tad tas nozīmē, ka šīs vides paraugs neuzrāda narkotisko vai citu apreibinošo vielu lietošanu, vai arī to ietekmi nav iespējams precīzi noteikt. Tātad ārsts pēc klīnisko simptomu noteikšanas secina, kādās bioloģiskajās vidēs konkrētajā gadījumā ir jāveic laboratoriskie izmeklējumi.

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.73 redzams, ka 2018.gada 9.novembrī SIA "Rēzeknes slimnīca" /pers. B/ ārsts /pers. F/ veica medicīnisko pārbaudi narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai klīniski pēc simptomātikas, pēc veiktās pārbaudes, nākošajā protokola 31.ailē seko ieraksts, ka "atteicās noņemt bioloģiskās vides". Savukārt medicīniskās pārbaudes protokola nākošajā ailē seko /pers. B/ paraksts, tas nozīmē, ka iebildumus neizteica, protokola saturam piekrita, tātad atteicās no izmeklējumiem visās bioloģiskajās vidēs.

Apgabaltiesai nav šaubu par ārsta /pers. F/ kvalifikācijas atbilstību noteikumu Nr.15 15.punkta prasībām un /pers. B/ veikto klīnisko simptomu vērtējumu un sniegto atzinumu, ka ir aizdomas par narkotisko vielu ietekmi, pārbaudes rezultāti ir iegūti tiesiski un nostiprināti noteiktajā procesuālajā kartībā. Tas, ka medicīniskās pārbaudes protokola 6.ailē norādīts, ka pārbaudes vieta ir Rēzeknes slimnīcas uzņemšanas nodaļa 2018.gada 9.oktobris plkst.18.15, nevis 9.novembris, vērtējama kā pārrakstīšanās kļūda, un tas neietekmē pārkāpuma būtību un neatbrīvo /pers. B/ no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un nepadara šo dokumentu par nepieļaujamu pierādījumu.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apstākļos, kad persona ir pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, adekvāta un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot iebildumus un norādot uz iespējamiem pierādījumiem. Taču /pers. B/ tā vietā atteicās vispār nodot ārsta noteiktos bioloģiskās vides paraugus. Iebildumi un versija par to, ka siekalu paraugus slimnīcā nepiedāvāja nodot, radās tikai pirmās instances tiesā. Savukārt no lietas materiāliem izriet, ka /pers. B/ jau sākotnēji aizbildinājās ar dažādiem iemesliem, lai izvairītos no medicīniskās pārbaudes slimnīcā, jo "baidījās par analīžu rezultātiem".

Latvijas APK 248.panta ceturtā daļa noteic, ka personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu. No administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC293094 redzams, ka /pers. B/, iepazīstoties ar protokolu, tajā parakstījās, tādējādi piekrita tā saturam, neiebilda par protokolam pievienotajiem dokumentiem, proti, ne par Medicīniskās pārbaudes protokolā norādīto ārsta atzinumu, ne par policijas inspektora ziņojuma saturu, ne arī par paša sniegto paskaidrojumu.

No lietas materiāliem izriet, ka sakarā ar Valsts policijā saņemto informāciju, ka Riebiņos nepārtraukti notiek ceļu satiksmes pārkāpumi, 2018.gada 9.novembrī no pulksten.11.00 Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors E.Dilāns tika novirzīts no dislokācijas vietas un ceļa posmu, kur tika apturēts /pers. B/ vadītais transportlīdzeklis par Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkta pārkāpumu (pēc tam konstatējot arī Ceļu satiksmes likuma 30.4.2.panta pārkāpumu, administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PG415091). Tāpēc nav pamatots sūdzības iesniedzēja arguments, ka policijas darbinieks nelikumīgi mainīja dislokācijas vietu un apturēja viņa vadīto automašīnu, līdz ar to arī turpmāk nepamatoti nogādāja uz medicīnisko pārbaudi.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 25.9.punkta nosacījumiem transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums pakļauties kompetentās iestādes amatpersonu veiktajām pārbaudēm, tām veicot normatīvajos aktos noteiktās uzraudzības un kontroles funkcijas. /pers. B/, sistemātiski pieļaujot administratīvos pārkāpumus ceļu satiksmē, nav korekti policijas inspektoram pārmest par it kā nepamatotu dislokācijas vietas maiņu un nepienācīgu pienākumu pildīšanu. Latgales apgabaltiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu, ka policijas darbinieks būtu neobjektīvs vai nekompetents, konstatējot administratīvo pārkāpumu. Policijas darbinieks pildīja viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis apzināti nepatiesu ziņojumu vai liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Latgales apgabaltiesai neradās šaubas par policijas inspektora godprātību, pildot savus pienākumus.

Nepamatots ir sūdzības iesniedzēja uzskats, ka šajā lietā bija jāaptur tiesvedība un nolēmums jāpieņem tikai tad, kad stājies spēkā galīgais nolēmums lietā par atļautā braukšanas ātruma pārkāpumu. Tā, /pers. B/ administratīvie pārkāpumi, par kuriem paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[8] panta pirmajā daļā un 149.[4] pantā tika konstatēti 2019.gada 9.novembrī plkst.15.52 un administratīvā pārkāpuma protokols PG415091 tika sastādīts uzreiz plkst.16.13, savukārt par pārkāpumu šajā izskatāmajā lietā – par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanas, administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC293094 tika sastādīts 2018.gada 9.novembrī plkst.20.00, proti, pēc tam, kad /pers. B/ atteicās no medicīniskās pārbaudes Rēzeknes slimnīcā. Tas nozīmē, ka pārkāpumi izdarīti un konstatēti viens pēc otra secīgi, bet atbildība un sods nosakāms par katru atsevišķi, līdz ar to nolēmums vienā lietā neietekmē lietas iznākumu otrā lietā.

Apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzības pielikumā pievienotā Valsts policijas Iekšējās kontroles biroja atbildes vēstules kopija nav saistoša izskatāmajā lietā, to nevar atzīt par attiecināmu pierādījumu lietā, jo no vēstules satura izriet tikai tas, ka, iespējams, /pers. B/ bija pieļāvis arī citus pārkāpumus ceļu satiksmē, bet izklāstītie apstākļi neietekmē šajā lietā konstatētos apstākļus.

Atbilstoši Latvijas APK 243.pantam tikai un vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi (attiecināmi) lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav noskaidrojusi objektīvo patiesību lietā un nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus. Vienlaikus Augstākās tiesas Senāts vairākās lietās uzsvēris, ka tas, ka tiesa lietās esošos pierādījumus vērtē savādāk kā procesa dalībnieki, nevar būt par pamatojumu apgalvojumam, ka tiesa nav izpildījusi pienākumu pierādījumus izvērtēt pilnīgi, vispusīgi un objektīvi *(skat. Objektīvās izmeklēšanas princips - interpretācija un piemērošana. Tiesu prakses vispārinājums. // LR Augstākā tiesa, 2005.gads- 12., 18., 19.lpp. http://at.gov.lv/lv/judikatura/_tiesuprakseapkopojumi /administartivajas- tiesibas/)*.

Sūdzības iesniedzēja atsauces uz citiem tiesas spriedumiem, neattiecas uz izskatāmo lietu. Latvijas tiesību sistēmā nepastāv precedentu tiesības, kas ļautu tiesai piemērot analoģiju līdzīgās lietās. /pers. B/ minētajos spriedumos paustie argumenti izriet no konkrētas administratīvās lietas apstākļiem un tās nav izmantojamas, izskatot /pers. B/ administratīvo pārkāpuma lietu, jo katras lietas apstākļi nekad nevar būt identiski citas lietas apstākļiem.

Latgales apgabaltiesa atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā, laikā un apstākļos, 2018.gada 9.novembrī plkst.15.52 vadīja transportlīdzekli Nissan Double Cab, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes noteikšanai. Tādējādi izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[15] panta astotajā daļā.

Nosakot /pers. B/ sodu, pirmās instances tiesa ņēma vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, /pers. B/ personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, nekonstatēja viņa atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus. /pers. B/ sods par izdarīto administratīvo pārkāpumu noteikts, ievērojot Latvijas APK 32.panta nosacījumus un paredzētās sankcijas ietvaros.

Latgales apgabaltiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, atzīst, ka /pers. B/ apelācijas sūdzībā norādītos argumentus izmanto kā aizstāvības pozīciju, lai viņam būtu labvēlīgs tiesas nolēmums, šādi mēģinot izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

Daugavpils tiesas tiesneses nolēmums ir pamatots un atbilst lietā nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem un normatīvo aktu prasībām, tāpēc atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu un 289.[22] pantu, Latgales apgabaltiesa

nosprieda

Daugavpils tiesas tiesneses 2019.gada 25.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā sastādīšanas dienā – 2019.gada 29.martā.

Tiesnese referente D.Skudra

Tiesneši J.Dimpers

J.Vasiļkovskis